



Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Supra urbem sancti Michaelis cœnobio sacra iusit appari: ipse indutus pontificalibus, aram adiit, postquam religiosè manus consecravit sanguine cæorum: officium diuinum satellites honestuere canentes. Erant trecenti pedites, & totidem mulierculæ ad unum omnes psal-lere docti, qui de sanctis Thebaeis martyribus sacrum ce-cinere officium Missæ: monachi, monialesq; feruntur extitisse: Nam subuersis vndique Cistertiensibus, qui Alexandro Papæ viderentur omnibus obsequetiores, vi-ri & fœminæ, eueris monasterijs, apostataerunt, se ar-matae, vt sit, militia immiscentes: postquam vita quæ-stus non est alius visus facilior. Expleto autem sacro in-tus officio, archiepiscopus, acceptis obsidibus & infinita pecunia, cum multa præda ibat Anconam, obsidione ibi tracta ferè per integrum biennium. Tanta erat pertina-cia non cedendi citra victoriam.

CAP V T X X I X.

Quo tempore Henricus dux Leo, instituta deuo-tionis gratia longa in terram sanctam peregrina-tione, res primum diligentius composuit in omni suo principatu. Pribislauus & wandalorū princeps ex hoste duci factus amicissimus, operas pollicitus est in gen-tes sua, vt illas in fide cotineret. Ergo omnibus ex senten-tia constitutis, adorare decreuit in loco vbi steterūt pe-des Dominici. Saxoniam maximè & wichmanno archie-piscopo Magdeburgensi permisit commendatam: quem in bello aduersum se suscepito talē comprobauit, vt red-dita tranquillitate fidem illi in reliquum semper ma-ximam haberet. Assumpit autem itineris sacri comites Conradum episcopum Lubicensem, Henricum abbatem de Brunswico eiusdem Conradi in episcopatu successo-rem, Bertoldū abbatem de Luneburgo, & memoratum

Dd 3

Pribislauus



Pribislauum principem Oboititorum, Guncelinum comitem de Zwerino, & Sifridum comitē de Blankenborg, & alios quamplures, tam nobiles, quàm ministeriales. Dominam autem Mathildam vxorem suam, filiam regis Anglia iam prægnantem, domui præfecit gubernandæ, honestam illi subdens familiam, fœminam apud Deum & homines optimā religioni ac deuotioni intentam, eleemosynariam singularem: quæ castum domi communium seruabat, filios in timore Dei educabat. Sed haec postea. Nam tum primogenitum fœtum gerebat in utero, Rikensam puellam. Reuerso verò duci peperit filios Henricum, Ottonem, & wilhelnum. Profectus infra octauas Epiphaniae dux, Purificationem Virginis egit in Ratispona: Ibi se illi comites iunxere, Hēricus de Sudbach, & alius de Stire marchiones: & peruenit ad vitricum suum nobilem Austriae ducem Henricum: qui hospitaller acceptum, perbenignè habuit, monstrauitq; matri eius insignem sepulturam, & associans agmina, duxit in Viennā Austriae: Inde consensis nauibus, per deuexa Danubij, diū prono flumine delabitur: Equites fluuij patrum legere, eodem in vesperum hospitio cum suo principe excepti. Wormatiensis autem episcopus itineravit esse comes, ad Imperatorem Orientis à Friderico occidui orbis Imperatore missus, vt sponsalijs initio ungeret per vtriusque liberos affinitates. Verum eam institutionam legationem, multi ab Friderico factam sumi interpretati in gratiam ducis, quo Constantinopolitano Imperatori commendator haberetur, & per terras eius tuior incederet. Nō ignorauere nostri principes fluxam fidem Græculi, scientes quid obliquo semper visu cerneret profectionē occidentalium principum in terram orientalē, quæ illius imperio propior esse videretur.

CAPVI